

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak,

bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Vooruitzicht: geen sanctie

Toevoegingsperikelen in strafzaken. Buitengewone omstandigheden daargelaten is het niet klachtwaardig wanneer een advocaat aan een andere advocaat kenbaar maakt dat, indien die andere advocaat aan een bepaald verzoek niet voldoet, rechtsmaatregelen dan wel een klachtprocedure zullen worden overwogen.

- Advocatenwet artikel 46 (5.3 Niet een andere advocaat persoonlijk attaqueren).
- Gedragsregel 17.

Raad van Discipline Amsterdam, 18 december 2000

(mrs. De Groot, Van den Biesen, Breederveld, Van Es, Knipscheer en Slot)

Feiten

Mr. Y staat A bij in een strafzaak, op een verzoek van een vriend, Z. Z betaalt terzake een voorschot aan mr. Y. Mr. Y bevestigt schriftelijk aan Z dat hij de zaak van A zal behandelen op betalende basis, hoewel A wellicht in aanmerking komt voor gefinancierde rechtsbijstand.

Enige dagen later laat mr. X aan mr. Y weten dat hij door A gevraagd is de zaak over te nemen, waarna mr. Y het dossier aan mr. X toezendt. Mr. X verzoekt aan de Raad voor Rechtsbijstand om de zaak op toevoegingsbasis te mogen behandelen en vraagt toestemming om meer dan de reguliere uren aan de zaak te mogen besteden, in verband met het feit dat (ook) mr. Y reeds werkzaamheden in de zaak had verricht. Kort daarna laat mr. X aan mr. Y weten dat hij het in rekening gebrachte honorarium via de derdenrekening van mr. X dient te restitueren nu aan A op basis van een toevoeging rechtsbijstand wordt verleend, en dat hij bij het indienen van de toevoegingsdeclaratie de door mr. Y bestede uren zou meenemen. Indien mr. Y niet aan dit verzoek van mr. X voldoet, zouden rechtsmaatregelen en een klacht tegen mr. Y volgen.

Mr. Y betaalt het door hem in rekening gebrachte bedrag terug, overigens niet via de derdenrekening van mr. X maar rechtstreeks aan Z. Vervolgens laat de Raad voor Rechtsbijstand aan mr. X weten dat de door mr. Y bestede uren niet voor vergoeding in aanmerking komen omdat de rechtsbijstand in kwestie niet op basis van een toevoeging was verleend. De mededeling in kwestie geeft mr. X ongeveer zes weken later door aan mr. Y, waarna deze een klacht tegen mr. X indient.

De klacht behelst dat mr. X, in strijd met de gemaakte afspraken, de werkzaamheden van mr. Y niet op reguliere wijze zou hebben gedeclareerd bij de Raad voor Rechtsbijstand, de Raad onjuist over de werkzaamheden van mr. Y heeft geïnformeerd en pas na zes weken mr. Y in kennis heeft gesteld van de brief van de Raad. Bovendien klaagt hij erover dat mr. X hem onder druk van de aanzegging van een klacht heeft bewogen om het ontvangen voorschot te restitueren.

Beoordeling

Vast is komen te staan dat mr. X de door mr. Y verrichte werkzaamheden heeft gedeclareerd bij de Raad voor Rechtsbijstand, bij wege van een verzoek om mutatie van de eerder afgegeven toevoeging. Daarbij is niet aangegeven of mr. Y voor zijn werkzaamheden al dan niet betaald heeft gekregen. De Raad deelt op grond van het voorgaande niet het oordeel van mr. Y dat mr. X daarmee de Raad voor Rechtsbijstand onjuist over de werkzaamheden van mr. Y zou hebben geïnformeerd. Hierbij speelt een rol dat een kennisgeving van de Raad voor Rechtsbijstand geen beslissing is en dat het mr. Y vrijstaat om, indien hij zich met de kennisgeving niet kan verenigen, een voor beroep vatbare beslissing uit te lokken, zodat hij in beroep de gelegenheid heeft om de door mr. X verstrekte informatie zo nodig aan te vullen.

Aan mr. Y kan worden toegegeven dat het eerst na zes weken doorsturen van een brief van de Raad voor Rechtsbijstand die evident van belang was voor mr. Y, niet fraai is. De Raad acht dit verzuim echter niet dusdanig ernstig, dat dit tuchtrechtelijk verwijtbaar zou zijn.

Het aan een collega-advocaat te kennen geven dat, indien deze collega-advocaat aan een bepaald verzoek niet voldoet, door de cliënt rechtsmaatregelen dan wel een klachtprocedure tegen deze advocaat worden overwogen is – buitengewone omstandigheden daargelaten – niet klachtwaardig. Van dergelijke buitengewone omstandigheden is niet gebleken. Mr. Y heeft er zelf voor gekozen aan het verzoek van mr. X te voldoen, daar waar hij ook de aangekondigde rechtsmaatregelen dan wel klacht af had kunnen wachten.

Beslissing

De Raad van Discipline verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Niet reageren op informatieverzoek van wederpartij

Binnen de vrijheid die de advocaat heeft om de belangen van zijn cliënt te behartigen kan het passen om niet te reageren op telefonische of schriftelijke verzoeken van een wederpartij om informatie.

- Advocatenwet artikel 46 (3.1 Vrijheid van handelen).
- Gedragsregels 1, 9.

Raad van Discipline Den Haag, 12 februari 2001

(mrs. Verhoeven, Degenaar, Gilhuis, Van Oven en Verhulst)

Feiten

Klager heeft werkzaamheden verricht voor de cliënt van mr. X, waarvoor de cliënt van mr. X medio 1997 met klager een betalingsregeling heeft getroffen. De cliënt van mr. X komt zijn betalingsverplichtingen niet na.

In oktober 1997 deelt mr. X aan klager mee de belangen te

beslissingen

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

behartigen van de debiteur in kwestie en doet hij, namens de debiteur, het aanbod dat 40% van de openstaande rekeningen tegen finale kwijting wordt betaald.

Een jaar later schrijft klager aan mr. X onder meer dat hij een jaar voordien al schriftelijk had geantwoord op het voorstel, sindsdien op zijn initiatief enige malen telefonisch contact met mr. X heeft gehad, waarbij mr. X telkens verklaarde doende te zijn met het afwenden van faillissementsaanvragen en daarom om geduld vroeg, en toezeggingen om dat schriftelijk te bevestigen niet is nagekomen. Klager verwijst voorts in zijn brief naar een laatste telefonisch contact, enige weken voordien, waarbij mr. X verzekerde dat ofwel zijn cliënt ofwel hijzelf een en ander schriftelijk zou bevestigen, welke toezegging niet is waargemaakt. Klager schrijft vervolgens

'In de afgelopen twee weken heb ik diverse malen getracht met u opnieuw telefonisch overleg te hebben. Steeds kreeg ik te horen, dat u in bespreking bent, en werd door uw telefoniste/secretaresse toegezegd, dat u zou terugbellen.

Omdat u tot nu toe nooit hebt teruggebeld en ook andere toezeggingen nooit bent nagekomen, ben ik ernstig gaan twijfelen aan uw goede wil, goede trouw en ook uw betrouwbaarheid. Ik kan u melden, dat wij hiermee geen genoeg kunnen nemen, en beraden ons thans op passende acties. (...)

De klacht behelst dat mr. X nalaat op brieven te reageren en telefonisch onbereikbaar is.

Overwegingen van de Raad

Een advocaat heeft in het algemeen een grote vrijheid om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem en de cliënt goedgevoelt. Het tuchtrecht dient er niet toe een advocaat in die ruime beleidsvrijheid te beperken.

Mede gelet op het feit dat mr. X ter zitting heeft aangegeven, dat hij bij zijn houding jegens klager handelde in opdracht van zijn cliënt, is niet gebleken van een handelen door mr. X in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

Beslissing

Verklaart de klacht ongegrond.

Waarschuwingsplicht voor advocaat

Waarschuwingsplicht voor advocaat jegens een derde die ten behoeve van zijn cliënt zekerheden wil verstrekken?

- *Advocatenwet* artikel 46 (4 Wat de advocaat betaamt tegenover derden; 4.5 Onderhandelingspartner)
- *Gedragsregels* 1, 29, 30

Hof van Discipline, 23 februari 2001, nummer 3059
(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Van Delden en Vermeulen)

Raad van Discipline Leeuwarden, 2 november 1999
(mrs. Van Riessen, Van Duursen, Van Hartingsveld,

Nieuwenhuis-Oosterhof en Vogelsang).

Feiten, beslissing van de Raad

Mr. X adviseert een besloten vennootschap en haar twee aandeelhouders/directeuren. De vennootschap in kwestie is technisch failliet en een eigen aangifte van het faillissement is aangewezen. Een van de twee aandeelhouders/directeuren, A, vindt klager, werknemer van de vennootschap bereid om derdenhypotheek op zijn woning te vestigen ten behoeve van de besloten vennootschap en wil op die basis de onderneming voortzetten. De andere directeur/aandeelhouder, B, wil zich terugtrekken en zijn aandelen van de hand doen. De klacht houdt in dat mr. X klager niet tijdig heeft gewaarschuwd voor de financiële risico's die hij zou lopen als hij zich mede voor de door zijn werkgeefster aan te gane of aangegane schulden zou verbinden, waartoe hij in beginsel bereid was, zoals mr. X wist.

De Raad van Discipline draagt bij tussenbeslissing aan mr. X op te bewijzen dat mr. X klager tijdig voorafgaand aan het ondertekenen van de van belang zijnde stukken, bij de bankier van de besloten vennootschap en vervolgens ten kantore van de notaris, uitdrukkelijk heeft gewezen op de financiële risico's van de door klager aan te gane verplichtingen.

Nadat mr. X zelf, B en de accountant van de besloten vennootschap waren gehoord, heeft de Raad de klacht ongegrond bevonden, waarbij overwogen is dat is komen vast te staan dat mr. X klager tijdig voorafgaand aan het ondertekenen van de stukken ten kantore van de bank en vervolgens ten kantore van de notaris uitdrukkelijk heeft gewezen op de financiële risico's. Naar het oordeel van de Raad is tevens komen vast te staan dat mr. X jegens klager de in de gegeven omstandigheden noodzakelijke zorgvuldigheid heeft betracht door zich vooraf ervan te overtuigen dat klager van de door hem te nemen financiële risico's doordrongen was. Uit de getuigenverklaringen heeft de Raad de overtuiging bekomen dat klager zich daarvan bewust moet zijn geweest.

Overwegingen van het Hof

De door klager tegen de beslissing van de Raad aangevoerde grieven leggen de klacht in volle omvang ter beoordeling aan het Hof voor.

Klager heeft ter zitting van het Hof verklaard dat volgens zijn herinnering hij mr. X voor het eerst ontmoette bij het ondertekenen van de financieringsdocumenten. Mr. X heeft verklaard dat hij klager vóór die datum in elk geval eenmaal heeft ontmoet, te weten bij een bespreking met de directie van de besloten vennootschap, en dat hij klager toen heeft gewezen op de risico's verbonden aan hetgeen klager in verband met de voorgenomen financiering wilde gaan doen. De Raad heeft aandeelhouder B van de besloten vennootschap en de accountant als getuige gehoord, en dezen hebben daarbij bevestigd dat klager tijdens een of meer besprekingen is geïnformeerd over de risico's die hij zou lopen.

Indien zou moeten worden uitgegaan van de juistheid van de verklaringen van mr. X, betekent dit dat de klacht feitelijke grondslag mist en dus ongegrond moet worden geoordeeld.

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak,

bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Vooruitzicht: geen sanctie

Toevoegingsperikelen in strafzaken. Buitengewone omstandigheden daargelaten is het niet klachtwaardig wanneer een advocaat aan een andere advocaat kenbaar maakt dat, indien die andere advocaat aan een bepaald verzoek niet voldoet, rechtsmaatregelen dan wel een klachtprocedure zullen worden overwogen.

- Advocatenwet artikel 46 (5.3 Niet een andere advocaat persoonlijk attaqueren).
- Gedragsregel 17.

Raad van Discipline Amsterdam, 18 december 2000

(mrs. De Groot, Van den Biesen, Breederveld, Van Es, Knipscheer en Slot)

Feiten

Mr. Y staat A bij in een strafzaak, op een verzoek van een vriend, Z. Z betaalt terzake een voorschot aan mr. Y. Mr. Y bevestigt schriftelijk aan Z dat hij de zaak van A zal behandelen op betalende basis, hoewel A wellicht in aanmerking komt voor gefinancierde rechtsbijstand.

Enige dagen later laat mr. X aan mr. Y weten dat hij door A gevraagd is de zaak over te nemen, waarna mr. Y het dossier aan mr. X toezendt. Mr. X verzoekt aan de Raad voor Rechtsbijstand om de zaak op toevoegingsbasis te mogen behandelen en vraagt toestemming om meer dan de reguliere uren aan de zaak te mogen besteden, in verband met het feit dat (ook) mr. Y reeds werkzaamheden in de zaak had verricht. Kort daarna laat mr. X aan mr. Y weten dat hij het in rekening gebrachte honorarium via de derdenrekening van mr. X dient te restitueren nu aan A op basis van een toevoeging rechtsbijstand wordt verleend, en dat hij bij het indienen van de toevoegingsdeclaratie de door mr. Y bestede uren zou meenemen. Indien mr. Y niet aan dit verzoek van mr. X voldoet, zouden rechtsmaatregelen en een klacht tegen mr. Y volgen.

Mr. Y betaalt het door hem in rekening gebrachte bedrag terug, overigens niet via de derdenrekening van mr. X maar rechtstreeks aan Z. Vervolgens laat de Raad voor Rechtsbijstand aan mr. X weten dat de door mr. Y bestede uren niet voor vergoeding in aanmerking komen omdat de rechtsbijstand in kwestie niet op basis van een toevoeging was verleend. De mededeling in kwestie geeft mr. X ongeveer zes weken later door aan mr. Y, waarna deze een klacht tegen mr. X indient.

De klacht behelst dat mr. X, in strijd met de gemaakte afspraken, de werkzaamheden van mr. Y niet op reguliere wijze zou hebben gedeclareerd bij de Raad voor Rechtsbijstand, de Raad onjuist over de werkzaamheden van mr. Y heeft geïnformeerd en pas na zes weken mr. Y in kennis heeft gesteld van de brief van de Raad. Bovendien klaagt hij erover dat mr. X hem onder druk van de aanzegging van een klacht heeft bewogen om het ontvangen voorschot te restitueren.

Beoordeling

Vast is komen te staan dat mr. X de door mr. Y verrichte werkzaamheden heeft gedeclareerd bij de Raad voor Rechtsbijstand, bij wege van een verzoek om mutatie van de eerder afgegeven toevoeging. Daarbij is niet aangegeven of mr. Y voor zijn werkzaamheden al dan niet betaald heeft gekregen. De Raad deelt op grond van het voorgaande niet het oordeel van mr. Y dat mr. X daarmee de Raad voor Rechtsbijstand onjuist over de werkzaamheden van mr. Y zou hebben geïnformeerd. Hierbij speelt een rol dat een kennisgeving van de Raad voor Rechtsbijstand geen beslissing is en dat het mr. Y vrijstaat om, indien hij zich met de kennisgeving niet kan verenigen, een voor beroep vatbare beslissing uit te lokken, zodat hij in beroep de gelegenheid heeft om de door mr. X verstrekte informatie zo nodig aan te vullen.

Aan mr. Y kan worden toegegeven dat het eerst na zes weken doorsturen van een brief van de Raad voor Rechtsbijstand die evident van belang was voor mr. Y, niet fraai is. De Raad acht dit verzuim echter niet dusdanig ernstig, dat dit tuchtrechtelijk verwijtbaar zou zijn.

Het aan een collega-advocaat te kennen geven dat, indien deze collega-advocaat aan een bepaald verzoek niet voldoet, door de cliënt rechtsmaatregelen dan wel een klachtprocedure tegen deze advocaat worden overwogen is – buitengewone omstandigheden daargelaten – niet klachtwaardig. Van dergelijke buitengewone omstandigheden is niet gebleken. Mr. Y heeft er zelf voor gekozen aan het verzoek van mr. X te voldoen, daar waar hij ook de aangekondigde rechtsmaatregelen dan wel klacht af had kunnen wachten.

Beslissing

De Raad van Discipline verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Niet reageren op informatieverzoek van wederpartij

Binnen de vrijheid die de advocaat heeft om de belangen van zijn cliënt te behartigen kan het passen om niet te reageren op telefonische of schriftelijke verzoeken van een wederpartij om informatie.

- Advocatenwet artikel 46 (3.1 Vrijheid van handelen).
- Gedragsregels 1, 9.

Raad van Discipline Den Haag, 12 februari 2001

(mrs. Verhoeven, Degenaar, Gilhuis, Van Oven en Verhulst)

Feiten

Klager heeft werkzaamheden verricht voor de cliënt van mr. X, waarvoor de cliënt van mr. X medio 1997 met klager een betalingsregeling heeft getroffen. De cliënt van mr. X komt zijn betalingsverplichtingen niet na.

In oktober 1997 deelt mr. X aan klager mee de belangen te

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

behartigen van de debiteur in kwestie en doet hij, namens de debiteur, het aanbod dat 40% van de openstaande rekeningen tegen finale kwijting wordt betaald.

Een jaar later schrijft klager aan mr. X onder meer dat hij een jaar voordien al schriftelijk had geantwoord op het voorstel, sindsdien op zijn initiatief enige malen telefonisch contact met mr. X heeft gehad, waarbij mr. X telkens verklaarde doende te zijn met het afwenden van faillissementsaanvragen en daarom om geduld vroeg, en toezeggingen om dat schriftelijk te bevestigen niet is nagekomen. Klager verwijst voorts in zijn brief naar een laatste telefonisch contact, enige weken voordien, waarbij mr. X verzekerde dat ofwel zijn cliënt ofwel hijzelf een en ander schriftelijk zou bevestigen, welke toezegging niet is waargemaakt. Klager schrijft vervolgens

'In de afgelopen twee weken heb ik diverse malen getracht met u opnieuw telefonisch overleg te hebben. Steeds kreeg ik te horen, dat u in bespreking bent, en werd door uw telefoniste/secretaresse toegezegd, dat u zou terugbellen.

Omdat u tot nu toe nooit hebt teruggebeld en ook andere toezeggingen nooit bent nagekomen, ben ik ernstig gaan twijfelen aan uw goede wil, goede trouw en ook uw betrouwbaarheid. Ik kan u melden, dat wij hiermee geen genoeg kunnen nemen, en beraden ons thans op passende acties. (...)

De klacht behelst dat mr. X nalaat op brieven te reageren en telefonisch onbereikbaar is.

Overwegingen van de Raad

Een advocaat heeft in het algemeen een grote vrijheid om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem en de cliënt goedgevoelt. Het tuchtrecht dient er niet toe een advocaat in die ruime beleidsvrijheid te beperken.

Mede gelet op het feit dat mr. X ter zitting heeft aangegeven, dat hij bij zijn houding jegens klager handelde in opdracht van zijn cliënt, is niet gebleken van een handelen door mr. X in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

Beslissing

Verklaart de klacht ongegrond.

Waarschuwingsplicht voor advocaat

Waarschuwingsplicht voor advocaat jegens een derde die ten behoeve van zijn cliënt zekerheden wil verstrekken?

- *Advocatenwet* artikel 46 (4 Wat de advocaat betaamt tegenover derden; 4.5 Onderhandelingspartner)
- *Gedragsregels* 1, 29, 30

Hof van Discipline, 23 februari 2001, nummer 3059
(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Van Delden en Vermeulen)

Raad van Discipline Leeuwarden, 2 november 1999
(mrs. Van Riessen, Van Duursen, Van Hartingsveld,

Nieuwenhuis-Oosterhof en Vogelsang).

Feiten, beslissing van de Raad

Mr. X adviseert een besloten vennootschap en haar twee aandeelhouders/directeuren. De vennootschap in kwestie is technisch failliet en een eigen aangifte van het faillissement is aangewezen. Een van de twee aandeelhouders/directeuren, A, vindt klager, werknemer van de vennootschap bereid om derdenhypotheek op zijn woning te vestigen ten behoeve van de besloten vennootschap en wil op die basis de onderneming voortzetten. De andere directeur/aandeelhouder, B, wil zich terugtrekken en zijn aandelen van de hand doen. De klacht houdt in dat mr. X klager niet tijdig heeft gewaarschuwd voor de financiële risico's die hij zou lopen als hij zich mede voor de door zijn werkgeefster aan te gane of aangegane schulden zou verbinden, waartoe hij in beginsel bereid was, zoals mr. X wist.

De Raad van Discipline draagt bij tussenbeslissing aan mr. X op te bewijzen dat mr. X klager tijdig voorafgaand aan het ondertekenen van de van belang zijnde stukken, bij de bankier van de besloten vennootschap en vervolgens ten kantore van de notaris, uitdrukkelijk heeft gewezen op de financiële risico's van de door klager aan te gane verplichtingen.

Nadat mr. X zelf, B en de accountant van de besloten vennootschap waren gehoord, heeft de Raad de klacht ongegrond bevonden, waarbij overwogen is dat is komen vast te staan dat mr. X klager tijdig voorafgaand aan het ondertekenen van de stukken ten kantore van de bank en vervolgens ten kantore van de notaris uitdrukkelijk heeft gewezen op de financiële risico's. Naar het oordeel van de Raad is tevens komen vast te staan dat mr. X jegens klager de in de gegeven omstandigheden noodzakelijke zorgvuldigheid heeft betracht door zich vooraf ervan te overtuigen dat klager van de door hem te nemen financiële risico's doordrongen was. Uit de getuigenverklaringen heeft de Raad de overtuiging bekomen dat klager zich daarvan bewust moet zijn geweest.

Overwegingen van het Hof

De door klager tegen de beslissing van de Raad aangevoerde grieven leggen de klacht in volle omvang ter beoordeling aan het Hof voor.

Klager heeft ter zitting van het Hof verklaard dat volgens zijn herinnering hij mr. X voor het eerst ontmoette bij het ondertekenen van de financieringsdocumenten. Mr. X heeft verklaard dat hij klager vóór die datum in elk geval eenmaal heeft ontmoet, te weten bij een bespreking met de directie van de besloten vennootschap, en dat hij klager toen heeft gewezen op de risico's verbonden aan hetgeen klager in verband met de voorgenomen financiering wilde gaan doen. De Raad heeft aandeelhouder B van de besloten vennootschap en de accountant als getuige gehoord, en dezen hebben daarbij bevestigd dat klager tijdens een of meer besprekingen is geïnformeerd over de risico's die hij zou lopen.

Indien zou moeten worden uitgegaan van de juistheid van de verklaringen van mr. X, betekent dit dat de klacht feitelijke grondslag mist en dus ongegrond moet worden geoordeeld.

Disciplinaire

Echter, ook indien van de juistheid van de verklaring van klager zou moeten worden uitgegaan, leidt dit, op grond van het navolgende, tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

Mr. X trad op als raadsman van de vennootschap en van haar aandeelhouder A en het lag niet op zijn weg om op eigen initiatief contact te zoeken met klager teneinde hem te wijzen op de risico's van zijn voorgenomen handelwijze. Uiteraard zou mr. X, indien klager zich voorafgaande aan dan wel op de dag van ondertekening tot hem zou hebben gewend met het verzoek hem nader te informeren, opening van zaken hebben moeten geven. Maar gesteld noch gebleken is dat een dergelijk verzoek mr. X heeft bereikt. Evenmin zijn feiten of omstandigheden aannemelijk geworden op grond waarvan mr. X had moeten begrijpen dat klager onvoldoende beseftte dat en welke risico's hij liep. Aan dit laatste kan niet afdoen dat de echtgenote van klager, toen men op het kantoor van de notaris aanwezig was voor het passeren van de hypotheekakte (en de overeenkomst van geldlening reeds was getekend), vroeg of zij zich niet door een advocaat hadden moeten laten bijstaan. Mr. X was aldaar aanwezig als raadsman van de vennootschap en van A en het lag op dat moment veeleer op de weg van de notaris om op deze vraag te reageren. Het College van Beroep van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie heeft in de naar aanleiding van een tegen de notaris gerichte klacht van klager gewezen uitspraak (die klager bij zijn appèlmemorie heeft gevoegd) ook overwogen dat de notaris had moeten begrijpen dat A en de vennootschap enerzijds en klager anderzijds 'in hoge mate tegenstrijdige belangen hadden' en dat de tussenkomst van de notaris mede was gericht op de bescherming van de belangen van klager.

Uit het voorafgaande volgt dat het beroep van klager niet slaagt en dat de eindbeslissing van de Raad dient te worden bekrachtigd.

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende: bekrachtigt de eindbeslissing van de Raad van Discipline.

Optreden tegen vroegere cliënt

Optreden van een advocaat tegen een partij, die vroeger cliënt van het kantoor is geweest.

- Advocatenwet art. 46 (2.4.2 tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)
- Gedragsregel 7 lid 1

Raad van Discipline Leeuwarden, 7 maart 2001

(mrs. Van Riessen, Van Duursen, Hemmes, Meijer en Volgelsang)

Feiten

Het advocatenkantoor Z heeft jarenlang de belangen behartigd van de vennootschap A, klaagster, en daaraan gelieerde rechtspersonen. Op een gegeven moment beëindigt klaagster de relatie met

Advocatenkantoor Z. Enige tijd later wendt de heer B zich tot mr. X van Advocatenkantoor Z met het verzoek zijn belangen in een arbeidsgeschil met klaagster te willen behartigen. Mr. X aanvaardt de opdracht. Klaagster acht het niet aanvaardbaar dat mr. X voor de heer B optreedt nu het kantoor van mr. X gedurende vele jaren de belangen van klaagster heeft behartigd.

Overwegingen van de raad

Het is vaste rechtspraak, dat een advocaat of diens kantoor geen tegenstrijdige belangen mag behartigen en ook overigens uitermate voorzichtig moet zijn dat zich geen belangenconflicten kunnen voordoen. Daaraan ligt ten grondslag het beginsel dat de cliënt erop mag vertrouwen dat hetgeen hij aan de advocaat meedeelt geheim blijft en nimmer tegen hem gebruikt kan worden en meer in het algemeen dat hij de advocaat die hij heeft ingeschakeld ter behartiging van zijn belangen niet tegenover zich zal vinden. Dit uitgangspunt strekt zich ook uit tot de kantoorgenoten van de betrokken advocaat en betreft derhalve het kantoor als zodanig. Onweersproken heeft mr. X gesteld, dat hij of zijn kantoor nimmer enige bemoeienis heeft gehad met arbeidsrechtelijke kwesties van klaagster. Uit de aan de raad overgelegde bescheiden en het verhandelde ter zitting is niet gebleken, dat mr. X of zijn kantoor in de onderhavige zaak beschikte over en/of gebruik heeft gemaakt van informatie en gegevens waarvan hij kennis droeg op grond van eerder optreden van hem of zijn kantoor in zaken van klaagster. Het enkele feit, dat mr. X of diens kantoor in het verleden is opgetreden in zaken van op één of andere wijze aan klaagster gelieerde (rechts)personen, brengt niet vanzelf mee dat ervan mag worden uitgegaan, dat mr. X over vertrouwelijke informatie beschikte of kon beschikken, die hij thans tegen haar zou gebruiken.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht.

Onvoldoende jurisprudentie bijhouden

De advocaat die de relevante jurisprudentie onvoldoende bijhoudt en zijn cliënt daardoor onvoldoende deskundig adviseert handelt tuchtrechtelijk verwijtbaar.

- Advocatenwet art. 46 (1.4 de kwaliteit van de dienstverlening)
- Gedragsregel 4

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 19 maart 2001

(mrs. Van Boven, Van den Dries, Hengeveld en Vermeulen)

Feiten

Mr. X staat vanaf medio 1995 klager bij in het kader van een procedure, waarin de ex-echtgenote van klager verrekening c.q. verdeling vordert van het vermogen dat bestond ten tijde van de echtscheiding. In het kader van deze procedure speelt een belangrijke rol het

Disciplinaire

Echter, ook indien van de juistheid van de verklaring van klager zou moeten worden uitgegaan, leidt dit, op grond van het navolgende, tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

Mr. X trad op als raadsman van de vennootschap en van haar aandeelhouder A en het lag niet op zijn weg om op eigen initiatief contact te zoeken met klager teneinde hem te wijzen op de risico's van zijn voorgenomen handelwijze. Uiteraard zou mr. X, indien klager zich voorafgaande aan dan wel op de dag van ondertekening tot hem zou hebben gewend met het verzoek hem nader te informeren, opening van zaken hebben moeten geven. Maar gesteld noch gebleken is dat een dergelijk verzoek mr. X heeft bereikt. Evenmin zijn feiten of omstandigheden aannemelijk geworden op grond waarvan mr. X had moeten begrijpen dat klager onvoldoende beseftte dat en welke risico's hij liep. Aan dit laatste kan niet afdoen dat de echtgenote van klager, toen men op het kantoor van de notaris aanwezig was voor het passeren van de hypotheekakte (en de overeenkomst van geldlening reeds was getekend), vroeg of zij zich niet door een advocaat hadden moeten laten bijstaan. Mr. X was aldaar aanwezig als raadsman van de vennootschap en van A en het lag op dat moment veeleer op de weg van de notaris om op deze vraag te reageren. Het College van Beroep van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie heeft in de naar aanleiding van een tegen de notaris gerichte klacht van klager gewezen uitspraak (die klager bij zijn appèlmemorie heeft gevoegd) ook overwogen dat de notaris had moeten begrijpen dat A en de vennootschap enerzijds en klager anderzijds 'in hoge mate tegenstrijdige belangen hadden' en dat de tussenkoms van de notaris mede was gericht op de bescherming van de belangen van klager.

Uit het voorafgaande volgt dat het beroep van klager niet slaagt en dat de eindbeslissing van de Raad dient te worden bekrachtigd.

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende: bekrachtigt de eindbeslissing van de Raad van Discipline.

Optreden tegen vroegere cliënt

Optreden van een advocaat tegen een partij, die vroeger cliënt van het kantoor is geweest.

- Advocatenwet art. 46 (2.4.2 tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)
- Gedragsregel 7 lid 1

Raad van Discipline Leeuwarden, 7 maart 2001

(mrs. Van Riessen, Van Duursen, Hemmes, Meijer en Volgelsang)

Feiten

Het advocatenkantoor Z heeft jarenlang de belangen behartigd van de vennootschap A, klaagster, en daaraan gelieerde rechtspersonen. Op een gegeven moment beëindigt klaagster de relatie met

Advocatenkantoor Z. Enige tijd later wendt de heer B zich tot mr. X van Advocatenkantoor Z met het verzoek zijn belangen in een arbeidsgeschil met klaagster te willen behartigen. Mr. X aanvaardt de opdracht. Klaagster acht het niet aanvaardbaar dat mr. X voor de heer B optreedt nu het kantoor van mr. X gedurende vele jaren de belangen van klaagster heeft behartigd.

Overwegingen van de raad

Het is vaste rechtspraak, dat een advocaat of diens kantoor geen tegenstrijdige belangen mag behartigen en ook overigens uitermate voorzichtig moet zijn dat zich geen belangenconflicten kunnen voordoen. Daaraan ligt ten grondslag het beginsel dat de cliënt erop mag vertrouwen dat hetgeen hij aan de advocaat meedeelt geheim blijft en nimmer tegen hem gebruikt kan worden en meer in het algemeen dat hij de advocaat die hij heeft ingeschakeld ter behartiging van zijn belangen niet tegenover zich zal vinden. Dit uitgangspunt strekt zich ook uit tot de kantoorgenoten van de betrokken advocaat en betreft derhalve het kantoor als zodanig. Onweersproken heeft mr. X gesteld, dat hij of zijn kantoor nimmer enige bemoeienis heeft gehad met arbeidsrechtelijke kwesties van klaagster. Uit de aan de raad overgelegde bescheiden en het verhandelde ter zitting is niet gebleken, dat mr. X of zijn kantoor in de onderhavige zaak beschikte over en/of gebruik heeft gemaakt van informatie en gegevens waarvan hij kennis droeg op grond van eerder optreden van hem of zijn kantoor in zaken van klaagster. Het enkele feit, dat mr. X of diens kantoor in het verleden is opgetreden in zaken van op één of andere wijze aan klaagster gelieerde (rechts)personen, brengt niet vanzelf mee dat ervan mag worden uitgegaan, dat mr. X over vertrouwelijke informatie beschikte of kon beschikken, die hij thans tegen haar zou gebruiken.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht.

Onvoldoende jurisprudentie bijhouden

De advocaat die de relevante jurisprudentie onvoldoende bijhoudt en zijn cliënt daardoor onvoldoende deskundig adviseert handelt tuchtrechtelijk verwijtbaar.

- Advocatenwet art. 46 (1.4 de kwaliteit van de dienstverlening)
- Gedragsregel 4

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 19 maart 2001

(mrs. Van Boven, Van den Dries, Hengeveld en Vermeulen)

Feiten

Mr. X staat vanaf medio 1995 klager bij in het kader van een procedure, waarin de ex-echtgenote van klager verrekening c.q. verdeling vordert van het vermogen dat bestond ten tijde van de echtscheiding. In het kader van deze procedure speelt een belangrijke rol het

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak,

bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Vooruitzicht: geen sanctie

Toevoegingsperikelen in strafzaken. Buitengewone omstandigheden daargelaten is het niet klachtwaardig wanneer een advocaat aan een andere advocaat kenbaar maakt dat, indien die andere advocaat aan een bepaald verzoek niet voldoet, rechtsmaatregelen dan wel een klachtprocedure zullen worden overwogen.

- Advocatenwet artikel 46 (5.3 Niet een andere advocaat persoonlijk attaqueren).
- Gedragsregel 17.

Raad van Discipline Amsterdam, 18 december 2000

(mrs. De Groot, Van den Biesen, Breederveld, Van Es, Knipscheer en Slot)

Feiten

Mr. Y staat A bij in een strafzaak, op een verzoek van een vriend, Z. Z betaalt terzake een voorschot aan mr. Y. Mr. Y bevestigt schriftelijk aan Z dat hij de zaak van A zal behandelen op betalende basis, hoewel A wellicht in aanmerking komt voor gefinancierde rechtsbijstand.

Enige dagen later laat mr. X aan mr. Y weten dat hij door A gevraagd is de zaak over te nemen, waarna mr. Y het dossier aan mr. X toezendt. Mr. X verzoekt aan de Raad voor Rechtsbijstand om de zaak op toevoegingsbasis te mogen behandelen en vraagt toestemming om meer dan de reguliere uren aan de zaak te mogen besteden, in verband met het feit dat (ook) mr. Y reeds werkzaamheden in de zaak had verricht. Kort daarna laat mr. X aan mr. Y weten dat hij het in rekening gebrachte honorarium via de derdenrekening van mr. X dient te restitueren nu aan A op basis van een toevoeging rechtsbijstand wordt verleend, en dat hij bij het indienen van de toevoegingsdeclaratie de door mr. Y bestede uren zou meenemen. Indien mr. Y niet aan dit verzoek van mr. X voldoet, zouden rechtsmaatregelen en een klacht tegen mr. Y volgen.

Mr. Y betaalt het door hem in rekening gebrachte bedrag terug, overigens niet via de derdenrekening van mr. X maar rechtstreeks aan Z. Vervolgens laat de Raad voor Rechtsbijstand aan mr. X weten dat de door mr. Y bestede uren niet voor vergoeding in aanmerking komen omdat de rechtsbijstand in kwestie niet op basis van een toevoeging was verleend. De mededeling in kwestie geeft mr. X ongeveer zes weken later door aan mr. Y, waarna deze een klacht tegen mr. X indient.

De klacht behelst dat mr. X, in strijd met de gemaakte afspraken, de werkzaamheden van mr. Y niet op reguliere wijze zou hebben gedeclareerd bij de Raad voor Rechtsbijstand, de Raad onjuist over de werkzaamheden van mr. Y heeft geïnformeerd en pas na zes weken mr. Y in kennis heeft gesteld van de brief van de Raad. Bovendien klaagt hij erover dat mr. X hem onder druk van de aanzegging van een klacht heeft bewogen om het ontvangen voorschot te restitueren.

Beoordeling

Vast is komen te staan dat mr. X de door mr. Y verrichte werkzaamheden heeft gedeclareerd bij de Raad voor Rechtsbijstand, bij wege van een verzoek om mutatie van de eerder afgegeven toevoeging. Daarbij is niet aangegeven of mr. Y voor zijn werkzaamheden al dan niet betaald heeft gekregen. De Raad deelt op grond van het voorgaande niet het oordeel van mr. Y dat mr. X daarmee de Raad voor Rechtsbijstand onjuist over de werkzaamheden van mr. Y zou hebben geïnformeerd. Hierbij speelt een rol dat een kennisgeving van de Raad voor Rechtsbijstand geen beslissing is en dat het mr. Y vrijstaat om, indien hij zich met de kennisgeving niet kan verenigen, een voor beroep vatbare beslissing uit te lokken, zodat hij in beroep de gelegenheid heeft om de door mr. X verstrekte informatie zo nodig aan te vullen.

Aan mr. Y kan worden toegegeven dat het eerst na zes weken doorsturen van een brief van de Raad voor Rechtsbijstand die evident van belang was voor mr. Y, niet fraai is. De Raad acht dit verzuim echter niet dusdanig ernstig, dat dit tuchtrechtelijk verwijtbaar zou zijn.

Het aan een collega-advocaat te kennen geven dat, indien deze collega-advocaat aan een bepaald verzoek niet voldoet, door de cliënt rechtsmaatregelen dan wel een klachtprocedure tegen deze advocaat worden overwogen is – buitengewone omstandigheden daargelaten – niet klachtwaardig. Van dergelijke buitengewone omstandigheden is niet gebleken. Mr. Y heeft er zelf voor gekozen aan het verzoek van mr. X te voldoen, daar waar hij ook de aangekondigde rechtsmaatregelen dan wel klacht af had kunnen wachten.

Beslissing

De Raad van Discipline verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Niet reageren op informatieverzoek van wederpartij

Binnen de vrijheid die de advocaat heeft om de belangen van zijn cliënt te behartigen kan het passen om niet te reageren op telefonische of schriftelijke verzoeken van een wederpartij om informatie.

- Advocatenwet artikel 46 (3.1 Vrijheid van handelen).
- Gedragsregels 1, 9.

Raad van Discipline Den Haag, 12 februari 2001

(mrs. Verhoeven, Degenaar, Gilhuis, Van Oven en Verhulst)

Feiten

Klager heeft werkzaamheden verricht voor de cliënt van mr. X, waarvoor de cliënt van mr. X medio 1997 met klager een betalingsregeling heeft getroffen. De cliënt van mr. X komt zijn betalingsverplichtingen niet na.

In oktober 1997 deelt mr. X aan klager mee de belangen te

beslissingen

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

behartigen van de debiteur in kwestie en doet hij, namens de debiteur, het aanbod dat 40% van de openstaande rekeningen tegen finale kwijting wordt betaald.

Een jaar later schrijft klager aan mr. X onder meer dat hij een jaar voordien al schriftelijk had geantwoord op het voorstel, sindsdien op zijn initiatief enige malen telefonisch contact met mr. X heeft gehad, waarbij mr. X telkens verklaarde doende te zijn met het afwenden van faillissementsaanvragen en daarom om geduld vroeg, en toezeggingen om dat schriftelijk te bevestigen niet is nagekomen. Klager verwijst voorts in zijn brief naar een laatste telefonisch contact, enige weken voordien, waarbij mr. X verzekerde dat ofwel zijn cliënt ofwel hijzelf een en ander schriftelijk zou bevestigen, welke toezegging niet is waargemaakt. Klager schrijft vervolgens

'In de afgelopen twee weken heb ik diverse malen getracht met u opnieuw telefonisch overleg te hebben. Steeds kreeg ik te horen, dat u in bespreking bent, en werd door uw telefoniste/secretaresse toegezegd, dat u zou terugbellen.

Omdat u tot nu toe nooit hebt teruggebeld en ook andere toezeggingen nooit bent nagekomen, ben ik ernstig gaan twijfelen aan uw goede wil, goede trouw en ook uw betrouwbaarheid. Ik kan u melden, dat wij hiermee geen genoeg kunnen nemen, en beraden ons thans op passende acties. (...)

De klacht behelst dat mr. X nalaat op brieven te reageren en telefonisch onbereikbaar is.

Overwegingen van de Raad

Een advocaat heeft in het algemeen een grote vrijheid om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem en de cliënt goedgevoelt. Het tuchtrecht dient er niet toe een advocaat in die ruime beleidsvrijheid te beperken.

Mede gelet op het feit dat mr. X ter zitting heeft aangegeven, dat hij bij zijn houding jegens klager handelde in opdracht van zijn cliënt, is niet gebleken van een handelen door mr. X in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

Beslissing

Verklaart de klacht ongegrond.

Waarschuwingsplicht voor advocaat

Waarschuwingsplicht voor advocaat jegens een derde die ten behoeve van zijn cliënt zekerheden wil verstrekken?

- *Advocatenwet* artikel 46 (4 Wat de advocaat betaamt tegenover derden; 4.5 Onderhandelingspartner)
- *Gedragsregels* 1, 29, 30

Hof van Discipline, 23 februari 2001, nummer 3059
(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Van Delden en Vermeulen)

Raad van Discipline Leeuwarden, 2 november 1999
(mrs. Van Riessen, Van Duursen, Van Hartingsveld,

Nieuwenhuis-Oosterhof en Vogelsang).

Feiten, beslissing van de Raad

Mr. X adviseert een besloten vennootschap en haar twee aandeelhouders/directeuren. De vennootschap in kwestie is technisch failliet en een eigen aangifte van het faillissement is aangewezen. Een van de twee aandeelhouders/directeuren, A, vindt klager, werknemer van de vennootschap bereid om derdenhypotheek op zijn woning te vestigen ten behoeve van de besloten vennootschap en wil op die basis de onderneming voortzetten. De andere directeur/aandeelhouder, B, wil zich terugtrekken en zijn aandelen van de hand doen. De klacht houdt in dat mr. X klager niet tijdig heeft gewaarschuwd voor de financiële risico's die hij zou lopen als hij zich mede voor de door zijn werkgeefster aan te gane of aangegane schulden zou verbinden, waartoe hij in beginsel bereid was, zoals mr. X wist.

De Raad van Discipline draagt bij tussenbeslissing aan mr. X op te bewijzen dat mr. X klager tijdig voorafgaand aan het ondertekenen van de van belang zijnde stukken, bij de bankier van de besloten vennootschap en vervolgens ten kantore van de notaris, uitdrukkelijk heeft gewezen op de financiële risico's van de door klager aan te gane verplichtingen.

Nadat mr. X zelf, B en de accountant van de besloten vennootschap waren gehoord, heeft de Raad de klacht ongegrond bevonden, waarbij overwogen is dat is komen vast te staan dat mr. X klager tijdig voorafgaand aan het ondertekenen van de stukken ten kantore van de bank en vervolgens ten kantore van de notaris uitdrukkelijk heeft gewezen op de financiële risico's. Naar het oordeel van de Raad is tevens komen vast te staan dat mr. X jegens klager de in de gegeven omstandigheden noodzakelijke zorgvuldigheid heeft betracht door zich vooraf ervan te overtuigen dat klager van de door hem te nemen financiële risico's doordrongen was. Uit de getuigenverklaringen heeft de Raad de overtuiging bekomen dat klager zich daarvan bewust moet zijn geweest.

Overwegingen van het Hof

De door klager tegen de beslissing van de Raad aangevoerde grieven leggen de klacht in volle omvang ter beoordeling aan het Hof voor.

Klager heeft ter zitting van het Hof verklaard dat volgens zijn herinnering hij mr. X voor het eerst ontmoette bij het ondertekenen van de financieringsdocumenten. Mr. X heeft verklaard dat hij klager vóór die datum in elk geval eenmaal heeft ontmoet, te weten bij een bespreking met de directie van de besloten vennootschap, en dat hij klager toen heeft gewezen op de risico's verbonden aan hetgeen klager in verband met de voorgenomen financiering wilde gaan doen. De Raad heeft aandeelhouder B van de besloten vennootschap en de accountant als getuige gehoord, en dezen hebben daarbij bevestigd dat klager tijdens een of meer besprekingen is geïnformeerd over de risico's die hij zou lopen.

Indien zou moeten worden uitgegaan van de juistheid van de verklaringen van mr. X, betekent dit dat de klacht feitelijke grondslag mist en dus ongegrond moet worden geoordeeld.

Disciplinaire

Echter, ook indien van de juistheid van de verklaring van klager zou moeten worden uitgegaan, leidt dit, op grond van het navolgende, tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

Mr. X trad op als raadsman van de vennootschap en van haar aandeelhouder A en het lag niet op zijn weg om op eigen initiatief contact te zoeken met klager teneinde hem te wijzen op de risico's van zijn voorgenomen handelwijze. Uiteraard zou mr. X, indien klager zich voorafgaande aan dan wel op de dag van ondertekening tot hem zou hebben gewend met het verzoek hem nader te informeren, opening van zaken hebben moeten geven. Maar gesteld noch gebleken is dat een dergelijk verzoek mr. X heeft bereikt. Evenmin zijn feiten of omstandigheden aannemelijk geworden op grond waarvan mr. X had moeten begrijpen dat klager onvoldoende beseftte dat en welke risico's hij liep. Aan dit laatste kan niet afdoen dat de echtgenote van klager, toen men op het kantoor van de notaris aanwezig was voor het passeren van de hypotheekakte (en de overeenkomst van geldlening reeds was getekend), vroeg of zij zich niet door een advocaat hadden moeten laten bijstaan. Mr. X was aldaar aanwezig als raadsman van de vennootschap en van A en het lag op dat moment veeleer op de weg van de notaris om op deze vraag te reageren. Het College van Beroep van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie heeft in de naar aanleiding van een tegen de notaris gerichte klacht van klager gewezen uitspraak (die klager bij zijn appèlmemorie heeft gevoegd) ook overwogen dat de notaris had moeten begrijpen dat A en de vennootschap enerzijds en klager anderzijds 'in hoge mate tegenstrijdige belangen hadden' en dat de tussenkomst van de notaris mede was gericht op de bescherming van de belangen van klager.

Uit het voorafgaande volgt dat het beroep van klager niet slaagt en dat de eindbeslissing van de Raad dient te worden bekrachtigd.

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende: bekrachtigt de eindbeslissing van de Raad van Discipline.

Optreden tegen vroegere cliënt

Optreden van een advocaat tegen een partij, die vroeger cliënt van het kantoor is geweest.

- Advocatenwet art. 46 (2.4.2 tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)
- Gedragsregel 7 lid 1

Raad van Discipline Leeuwarden, 7 maart 2001

(mrs. Van Riessen, Van Duursen, Hemmes, Meijer en Volgelsang)

Feiten

Het advocatenkantoor Z heeft jarenlang de belangen behartigd van de vennootschap A, klaagster, en daaraan gelieerde rechtspersonen. Op een gegeven moment beëindigt klaagster de relatie met

Advocatenkantoor Z. Enige tijd later wendt de heer B zich tot mr. X van Advocatenkantoor Z met het verzoek zijn belangen in een arbeidsgeschil met klaagster te willen behartigen. Mr. X aanvaardt de opdracht. Klaagster acht het niet aanvaardbaar dat mr. X voor de heer B optreedt nu het kantoor van mr. X gedurende vele jaren de belangen van klaagster heeft behartigd.

Overwegingen van de raad

Het is vaste rechtspraak, dat een advocaat of diens kantoor geen tegenstrijdige belangen mag behartigen en ook overigens uitermate voorzichtig moet zijn dat zich geen belangenconflicten kunnen voordoen. Daaraan ligt ten grondslag het beginsel dat de cliënt erop mag vertrouwen dat hetgeen hij aan de advocaat meedeelt geheim blijft en nimmer tegen hem gebruikt kan worden en meer in het algemeen dat hij de advocaat die hij heeft ingeschakeld ter behartiging van zijn belangen niet tegenover zich zal vinden. Dit uitgangspunt strekt zich ook uit tot de kantoorgenoten van de betrokken advocaat en betreft derhalve het kantoor als zodanig. Onweersproken heeft mr. X gesteld, dat hij of zijn kantoor nimmer enige bemoeienis heeft gehad met arbeidsrechtelijke kwesties van klaagster. Uit de aan de raad overgelegde bescheiden en het verhandelde ter zitting is niet gebleken, dat mr. X of zijn kantoor in de onderhavige zaak beschikte over en/of gebruik heeft gemaakt van informatie en gegevens waarvan hij kennis droeg op grond van eerder optreden van hem of zijn kantoor in zaken van klaagster. Het enkele feit, dat mr. X of diens kantoor in het verleden is opgetreden in zaken van op één of andere wijze aan klaagster gelieerde (rechts)personen, brengt niet vanzelf mee dat ervan mag worden uitgegaan, dat mr. X over vertrouwelijke informatie beschikte of kon beschikken, die hij thans tegen haar zou gebruiken.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht.

Onvoldoende jurisprudentie bijhouden

De advocaat die de relevante jurisprudentie onvoldoende bijhoudt en zijn cliënt daardoor onvoldoende deskundig adviseert handelt tuchtrechtelijk verwijtbaar.

- Advocatenwet art. 46 (1.4 de kwaliteit van de dienstverlening)
- Gedragsregel 4

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 19 maart 2001

(mrs. Van Boven, Van den Dries, Hengeveld en Vermeulen)

Feiten

Mr. X staat vanaf medio 1995 klager bij in het kader van een procedure, waarin de ex-echtgenote van klager verrekening c.q. verdeling vordert van het vermogen dat bestond ten tijde van de echtscheiding. In het kader van deze procedure speelt een belangrijke rol het

beslissingen

beroep van mr. X namens klager op de vervaltermijn van twee jaar, vervat in het verrekenbeding in de tussen partijen geldende huwelijkse voorwaarden. In de loop van de procedure worden door de Hoge Raad belangrijke arresten gewezen over de werking van het vervalbeding bij verrekening ingevolge huwelijkse voorwaarden en over de wijze waarop verrekenbedingen moeten worden uitgelegd. In de loop van 1998 vraagt klager aan mr. X om zijn werkzaamheden te beëindigen en wendt klager zich tot een andere advocaat. De procedure is dan nog niet geëindigd.

Klacht

Mr. X heeft klager onjuist voorgelicht over diens juridische positie waardoor de verrekeningsprocedure is verhard en verlengd. Als gevolg daarvan zijn voor klager hoge kosten ontstaan. Klager heeft een veel groter bedrag aan zijn ex-echtgenote moeten betalen dan hij op grond van de adviezen van mr. X verwachtte en heeft de aanvankelijke schikkingsvoorstellen, die voor hem veel gunstiger waren dan het uiteindelijke resultaat, van de hand gewezen op advies van mr. X.

Overwegingen van de raad

Gezien de jurisprudentie van de Hoge Raad d.d. 7 april 1995 inzake Van Vossen/Swinkels met betrekking tot verrekenbedingen in huwelijkse voorwaarden zoals die ook golden tussen klager en zijn ex-echtgenote, welke uitspraak ruim voordat de procedure tussen klager en zijn ex-echtgenote begon werd gewezen, en gezien de uitspraak van 19 januari 1996 waarin de Hoge Raad oordeelde dat een beroep op het zogenaamde vervalbeding in strijd met de redelijkheid en billijkheid was, welke uitspraak gedurende de procedure tussen klager en zijn ex-echtgenote werd gewezen, en gezien de aandacht die in de vakliteratuur aan beide uitspraken is besteed, is de raad van oordeel dat mr. X klager in de loop van de procedure had moeten wijzen op het feit dat hij aan zijn ex-echtgenote een aanzienlijk hoger bedrag zou moeten betalen dan mr. X aanvankelijk aan klager had medegedeeld. Als mr. X zulks had gedaan, had klager zijn procespositie kunnen heroverwegen. De raad kan niet tot een ander oordeel komen dan dat mr. X de jurisprudentie op het terrein van het huwelijksvermogensrecht onvoldoende heeft bijgehouden en daardoor klager onvoldoende deskundig heeft kunnen adviseren.

Volgt

Gegronde verklaring met waarschuwing.

(In de beslissing worden maar vier leden van de Raad van Discipline genoemd. Kennelijk is de naam van één van de leden weggevallen. CHBW).

Dreigbrief

Het schrijven van een brief met dreigementen door een advocaat aan zijn cliënt met de bedoeling die cliënt te bewegen de door hem tegen de advocaat ingediende klacht in te trekken.

- Advocatenwet art. 46 (2.4.1 eigenbelang van de advocaat; 3.2.2 dreigementen)
- Gedragsregels 1 en 5

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 19 maart 2001

(mrs. Van Boven, Van den Dries, Brouwer, Hengeveld en Vermeulen)

Feiten

A dient een klacht in tegen mr. X. Tien dagen voor de behandeling van die klacht door de Raad van Discipline schrijft mr. X de volgende brief aan A:

Hierbij bericht ik u dat ik reeds gegevens bij het Gemeentehuis, Recherche, Sociale Dienst, Sociale Verzekeringsbank, Vreemdelingenpolitie, Koninklijke Marechaussee, VSB Bank rekeningnummers: (.....) en (.....) en uw voormalige werkgevers heb opgevraagd.

Die gegevens zal ik op de zitting voorleggen aan de rechter. Tevens zal ik als getuigen oproepen de heer (.....) en mevrouw (.....), inzake schijnhuwelijk en misbruik van een arbeidsovereenkomst teneinde de Minister van Justitie te misleiden c.q. een verblijfsvergunning te verkrijgen.

Ter uwer informatie bericht ik u uitdrukkelijk dat het een misdrijf betreft en de Nederlandse justitie een zeer zware straf met eventueel intrekking van het aan u ten onrechte verstrekte paspoort tot de mogelijkheden behoort.

Na ontvangst van bovengenoemde stukken zal ik die tevens doorgeleiden naar de Raad van Discipline te Den Haag. Ik kan u bij voorbaat berichten dat u en uw ex-echtgenote voor meerdere strafbare feiten zullen worden vervolgd. Tevens kan uw Nederlandse paspoort worden ingetrokken.

Daarom vraag ik u vriendelijk of u een telefonische afspraak met mij wilt maken teneinde deze zaak te bespreken. Mocht u voor 15 juni 2000 niet reageren dan zal ik mij genoodzaakt voelen om meerdere aanklachten tegen u en uw voormalige echtgenote in te dienen.

Van de aangifte zal ik de betreffende instanties eveneens op de hoogte stellen. Het is mogelijk dat zij daarna tevens een aanklacht tegen u zullen indienen.

Mag ik voor 14 juni 2000 van u vernemen.

*Hoogachtend,
Mr. X*

Overwegingen van de raad

De brief van mr. X aan zijn cliënt van 9 juni 2000 heeft onmiskenbaar een intimiderend karakter en strekte er kennelijk toe die cliënt ertoe te bewegen diens klacht tegen mr. X, die op 19 juni 2000 door de raad zou worden behandeld, in te trekken. Dit is een gedraging die een behoorlijk advocaat niet betaamt, te minder nu mr. X in de gewraakte brief dreigt ten nadele van zijn cliënt gebruik te maken van zijn in de relatie advocaat-client verkregen kennis en die kennis aan de in de brief vermelde instanties bekend te zullen maken, zulks in strijd met de op mr. X rustende geheimhoudingsplicht.

De raad acht de verweten gedraging een ernstige inbreuk op het vertrouwen dat een cliënt in zijn advocaat dient te hebben alsmede op het klachtrecht dat de cliënt ten opzichte van zijn advocaat toekomt. Gezien de aard en de ernst van de verweten gedraging acht de raad een schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van 14 dagen geheel voorwaardelijk met een proeftijd passend en geboden.

Volgt

Gegrondbevinding van de klacht met oplegging van de hiervoor weergegeven maatregel.

Contact met wederpartij

De advocaat stelt zich met een wederpartij betreffende een aangelegenheid, waarin deze naar hij weet door een advocaat wordt bijgestaan, niet anders in verbinding dan door tussenkomst van die advocaat. Dat geldt ook wanneer de wederpartij zich rechtstreeks tot de advocaat wendt.

De advocaat die een verzoek doet aan de rolrechter mede namens de advocaat van de wederpartij, zonder daarvoor van die advocaat toestemming te hebben verkregen, handelt tuchtrechtelijk verwijtbaar.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.4 jegens tegenpartij in acht te nemen zorg; 5.1 regels die betrekking hebben op de juridische strijd)*
- *Gedragsregels 18, 30*

Raad van Discipline Amsterdam, 19 maart 2001 (mrs. Markx, Klaver, Remme, Rigters en Romijn)

Feiten

Klager, mr. Y, staat zijn cliënt A bij in een procedure. De wederpartij, B, wordt bijgestaan door mr. X.

B en de zoon van A hebben rechtstreeks contact met elkaar gehad, hetgeen heeft geleid tot overeenstemming omtrent het geschil. B heeft mr. X gevraagd dit schriftelijk vast te leggen.

Mr. X heeft getracht mr. Y telefonisch te bereiken, hetgeen niet gelukt is. Mr. X heeft een vaststellingsovereenkomst opgesteld, die door mr. X aan de zoon van A is gestuurd met het verzoek deze ondertekend terug te zenden. Mr. X heeft partijen de overeenkomst vervolgens nogmaals laten tekenen bij een notaris. Daags daarop

heeft mr. X de griffier van de rechtbank verzocht de zaak naar de rol te verwijzen voor royement. Hij schrijft: *'Ik doe u dit verzoek mede namens mr. Y, advocaat van eiser.'* Diezelfde dag heeft mr. X aan mr. Y een kopie van de brief aan de griffier gezonden.

De klacht houdt in dat mr. X zich rechtstreeks heeft verstaan met de wederpartij, welk contact heeft geleid tot een vaststellingsovereenkomst tussen partijen, en dat mr. X mede namens mr. Y in een rolinstructie aan de rechtbank om royement van een procedure heeft verzocht, zonder de daarvoor benodigde toestemming van mr. Y.

Beoordeling van de klacht

Bij de beoordeling van het eerste klachtonderdeel geldt als uitgangspunt dat een advocaat zich met een wederpartij betreffende een aangelegenheid, waarin deze naar hij weet door een advocaat wordt bijgestaan, niet anders in verbinding stelt dan door tussenkomst van die advocaat, tenzij deze laatste hem toestemming geeft rechtstreeks met die partij in verbinding te treden. Ditzelfde geldt wanneer de wederpartij zich rechtstreeks tot de advocaat wendt. In deze zaak heeft de wederpartij – de zoon van de cliënt van mr. Y – zich rechtstreeks tot mr. X gewend en heeft mr. X, zonder mr. Y daarvan in kennis te stellen, een vaststellingsovereenkomst opge maakt, die vervolgens door de cliënt van mr. Y en de wederpartij is ondertekend. Mr. X heeft daarmee in strijd gehandeld met voormeld uitgangspunt. Daaraan doet niet af de opvatting van mr. X dat de tussen partijen getroffen regeling vooral voordelig is voor de cliënt van mr. Y.

De omstandigheid dat mr. X van oordeel is dat de tussen partijen totstandgekomen vaststellingsovereenkomst gunstig is voor de cliënt van mr. Y, doet niet terzake. In het kader van een juiste belangenbehartiging komt die beoordeling toe aan de eigen advocaat van A of diens vervanger. Nu mr. X mr. Y zelfs niet in kennis heeft gesteld van de tussen partijen getroffen regeling, noch mr. Y een concept van de vaststellingsovereenkomst heeft doen toekomen, heeft mr. X mr. Y de mogelijkheid onthouden om kennis te nemen van de inhoud van de getroffen regeling. De handelwijze van mr. X is tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dit onderdeel van de klacht is derhalve gegrond.

Uit hetgeen hiervoor is overwogen vloeit reeds voor dat ook het tweede klachtonderdeel gegrond is. Nu mr. X mr. Y niet op de hoogte had gesteld van de getroffen regeling kon hij ook niet mede namens hem om royement verzoeken. Dit geldt temeer nu ter zake van rolinstructies de rechtbank de procureur op zijn woord gelooft. Door de rechtbank te informeren als mr. X heeft gedaan, zonder te beschikken over de daarvoor van mr. Y benodigde toestemming, heeft mr. X tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld.

Beslissing

De Raad van Discipline verklaart de beide onderdelen van de klacht gegrond; legt aan mr. X op de maatregel van enkele waarschuwing.

